

dragsperioden, hvorimod der ikke i budgettet skal tages højde for uforudsete reparationsomkostninger.

I overensstemmelse med Konkursrådets forslag vedrørende størrelsen af skyldnerens *rådighedsbeløb*, som bygger på Forbrugerinformationens husholdningsbudgetter og dermed en vurdering af de faktiske udgifter til de enkelte poster, som skal dækkes af rådighedsbeløbet, forventes der i en bekendtgørelse fastsat følgende rådighedsbeløb (2005-tal):

For en enlig	4.600 kr.
For en person, der lever i parforhold	3.900 kr.
Barn 0-2 år	1.250 kr.
Barn 3-6 år	1.600 kr.
Barn 7-17 år	2.300 kr.

Der vil som efter gældende ret allerede ved gældssaneringsagens indledning kunne etableres en *opsparingsordning for skyldneren*. Har skyldneren opsparet et beløb i den periode, hvor gældssaneringsagen behandles ved skifteretten, vil dette beløb skulle afkorte den periode, hvor skyldneren efter kendelsen om gældssanering skal afdrage på den bestående del af gælden. Har en skyldner eksempelvis i en periode på 5 måneder opsparet 10.000 kr., og fastsættes skyldnerens månedlige afdrag til 2.500 kr., vil udgangspunktet være, at afdragsperioden efter kendelsen skal forkortes med 4 måneder.

For opsparinger foretaget under behandlingen af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. herved forslaget til konkurslovens kapitel 29 (lovforslagets § 1, nr. 19-26), gælder det særlige forhold, at der kan forløbe en årrække, inden konkursboet afsluttes, og der træffes endelig afgørelse i gældssaneringsagen. I denne situation vil det derfor være særligt relevant at påbegynde en opsparingsordning under sagens behandling.

Det foreslås endvidere, at beløb fastsat i bekendtgørelsen, f.eks. rådighedsbeløbet, reguleres med 2,0 pct. nedsat eller forhøjet med den såkaldte tilpasningsprocent, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 om en satsreguleringsprocent, jf. *stk. 7*. Satsreguleringsordningen indebærer, at overførselsindkomster og visse andre sats, herunder indtægts- og beløbsgrænser for fri proces, årligt reguleres med en satsreguleringsprocent mv., der fastsættes på grundlag af årslønsudviklingen på arbejdsmarkedet.

De sats for rådighedsbeløb, der gælder på det tidspunkt, hvor der afsiges kendelse om gældssanering, skal anvendes i hele afdragsperioden. Det betyder, at der ved fastlæggelsen af skyldnerens budget i afdragsperioden ikke skal tages hensyn til den forventede udvikling i rådighedsbeløbets størrelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2-4.4.2.

Til nr. 12 (§ 219, stk. 1)

Efter konkurslovens § 219 kan skifteretten antage en medhjælper til under skifterettens tilsyn at udføre en række af de opgaver, der ellers ville være henlagt til skifteretten.

Efter forslaget til konkurslovens § 208 a, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 5), pålægges skifteretterne en yderligere opgave i forbindelse med behandlingen af sager om gældssanering (udstedelse af proklama). Det foreslås, at denne opgave tillige skal kunne overlades til skifteretternes medhjælpere.

Den foreslåede ændring har også virkning for de foreslåede sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. konkurslovens § 235 (som ikke ændres), hvorefter skifteretten kan overlade de i konkursloven § 219, stk. 1, nævnte forretninger til konkursboets kurator eller skifterettens medhjælper.

Til nr. 13 (§ 220)

Efter forslaget til konkurslovens § 203 (lovforslagets § 1, nr. 4) skal skyldneren i særlige tilfælde stille sikkerhed for de omkostninger, der er forbundet med gældssaneringsagen. Efter forslaget til § 220, *1. pkt.*, afholdes omkostningerne ved gældssaneringsagens behandling ligesom i dag af statskassen, når der ikke er stillet krav om sikkerhedsstillelse for omkostningerne. Statskassen vil således som hidtil i almindelighed betale gældssaneringsagens omkostninger.

Det foreslås endvidere, at skifteretten, når den procent, hvortil fordringerne nedsættes, skyldnerens uredelige handlinger eller andre særlige forhold taler derfor, i forbindelse med sagens slutning kan bestemme, at omkostningerne til gældssaneringsagen skal erstattes af skyldneren, jf. *2. pkt.* Skifteretten vil efter omstændighederne kunne bestemme, at omkostningerne alene skal erstattes delvist.

Skifteretten vil for det første kunne kræve sagens omkostninger erstattet af skyldneren, hvis nedsættelsesprocenten taler derfor. Dette sigter til den situation, hvor den procent, hvortil fordringerne nedsættes, er væsentligt højere end i en ordinær gældssaneringsag. Dette kriterium vil sædvanligvis være opfyldt, hvis procenten overstiger 25, hvilket svarer til, hvad der følger af retspraksis i dag.

Det forudsættes i den forbindelse, at der på det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges, er tilstrækkeligt med frie midler til at dække sagsomkostningerne. Sådanne frie midler vil typisk kunne være fremkommet som provenu fra aktiver, der er realiseret eller skal realiseres som led i kendelsen om